

(o knize **Kateřiny Křížové " ... a ještě kafičko"**)

S určitým odstupem času se mi dostala do rukou malá útlá kniha jihočeské písničkářky, básnířky a spisovatelky **Kateřiny Křížové " ... a ještě kafičko."** Kateřina mi o svých knížkách povídala při našem setkání na Vánočních prázdninách v Telči a mě nezbylo, než si alespoň jednu z nich přečíst.

Kniha " ...a ještě kafičko" je vyprávěním jedné ze dvou sester o několika příhodách, které společně zažily v předškolním a raném školním věku.

Kniha je stejně laskavá jako například Aškenázyho Dětské etudy, neprávem zapomenutá kniha Franty Župana Pepánek nezdara, nebo Hýta a Batul amerického spisovatele Johna Habbertona. Společným jmenovatelem je zpětný pohled na dětství, ať jde o vyprávění tatínka (Aškenázy), pamětníka (Franta Župan), nebo laskavého a dětmi týraného strýčka (Habberton).

Kateřina Křížová nás v úvodu upozorňuje, že nás nepustí ke slovu a svůj slib plní. Přesvědčuje nás, že mít dcery a ne syny není zárukou rodičovského klidu a pohody.

Už dlouho jsem se při čtení nesmál nahlas, ale u knihy Kateřiny Křížové se mi to stalo prakticky u každého příběhu. Vynalézavé holčičky si hrají na vykořisťované dělníky v manufaktuře a zničí mámě téměř všechny vidličky, naplní všechny rohlíky masem na sekanou, ničí mamince nádobí při organizaci jídelny.

Autor je spisovatelem tehdy, když dokáže prožítý, vyslechnutý nebo vymyšlený příběh povýšit nad obyčejné vyprávění. Kateřina Křížová má zdánlivě stručný a jednoduchý styl. Jenže vtáhnout takto čtenáře do příběhu je velmi těžké a Kateřině

Moc dobré kafičko

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Čtvrtek, 09 Únor 2006 04:00

www.rodice.com